

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

S. Vedasti Abbatia, in vrbe Atrebatensi, apud Belgas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

testatur hodie adhuc incomparabilis huius monasterij bibliotheca. Postmodum Galliarum Regum & Episcoporum Treuerensium accessit liberalitas ac munificentia, qua & ditatum & egregiè illustratum est monasterium s. Matthiæ. Habet autem præ ceteris plurimis ornamentis, 28. fontes optimos ac limpidissimos, omnes ex vna scaturigine ortum & initium sumentes, sic ferè Gaspar Bruschius in Chronologia monasterium Germaniæ.

CAPVT V.

*S. Vedasti Abbatia, in vrbe Atrebatensi,
apud Belgas.*

Illustrissimum S. VEDASTI cœnobium, vt nomen sic & originem repetit à S. Vedasto Atrebatensi Episcopo: adeoque commune cum alijs plurimis habet exordium, quæ à cellulis anachoretarum & oratorijs Sanctorum originem duxerunt. Ceterum Vedastus, Romano collabente Imperio, Religioni Christianæ propagandæ in Leucis operam dabat, cum Rex Galliarum Clodoueus primus aduersus Germanos illo in tractu bellum gereret. A quibus parum absuit quin funderetur ac deleretur: sed precibus ac votis impetrata victoria, Regi Vedastus cathechista opportunus adfuit, cumque ad Christiana sacra amplectenda, & baptismum suscipiendum, S. Remigio Remensi Archiepiscopo collaborante anno salutis 500. pertraxit.

500.

Atre-

Atrebatum surgebat è ruinis eo tempore & populus iam frequentior, sed rudis & omnis pietatis expers, diligenti ac pio pastore indigebat. Remigius itaque, vt alijs plerisque vrbibus, alios atque alios, sic Atrebatibus, sub annum 530. Vedastum dedit Episcopum. Is prouinciam ingressus, verbo & exemplo verum pastorem se exhibet, orationibus & meditationibus animum frequenter excolit, cellulâ anachoreticâ, cum sacello seu oratorio, non ita procul ab vrbe prope ripam fluuioli Crientionis leui opere compositâ: in quam secedens cum Martha, opere fatigatus, Mariæ silentium & otium sanctum amplectitur, animumque reficit, vt seipso melior ad opus redeat.

Secessum hunc sanctus Præsul, quamdiu vixit, diligenter excoluit, & non raro insinuauit, optare se, in eo vt conderetur, cum mortalitatem exuisset. Pijs tamen cleri populique votis, qui dictam cellulam aded humilem tanti viri meritis imparem censebat, datum fuit, vt in cathedrali virginis Deiparæ templo conderetur. Voluit nihilominus Diuina bonitas, vt aliquando sanctus Antistes voti compos fieret: atque ita immisit in mentem S. Auberti, post aliquot intermedios illius in cathedra Episcopali successores, vt sacras reliquias, in alium transferret locum. Cumque ambigeret, anxiusque secum versaret, quonam loco eas reconderet, post nocturnas preces & meditationes, è moenibus,

ceui

S. Aubertus
Episcopus
Cameracensis
transfert
S. Vedasti
corpus.

ceu pergulo & loco celsiori, prospicienti sub auroram eminus ad ripam Crientienis offerretur imago architectorum & operariorum, ædificium insigne designantium: subijtque illi in mentem (quod & Deo reuelante percepit) illum esse locum in quem transferri & deponi sacrum corpus deberet.

Quando autem vetus cellula, ipsiusmet *Auberti* iudicio ad id non sufficebat, nec solitudo aut paucorum fratrum societas, à quibus colebatur, idonea videretur ad asseruandum nobilem hunc thesaurum, sic eum locum excoluit, vt iustum monasterium conderet, & sanctioris vitæ cultores complures monachos ibidem colligeret. Et post aliquot annos, inuitatis sanctis Præsulibus, *Audomaro* Teruanensi, & *Lamberto* Traiectensi ad Mosam, alijsque primariæ notæ viris ad translationis celebritatem, sanctas reliquias, è basilica Episcopali, transfert in monasterium, ad ripam dicti fluminis excitatum in cliuo montis; qui sensim ad orientem surgit, cui iam infidet maxima pars vrbs Atrebatensis, cupitæque s. Vedastum reddit cellulæ, anno Domini 658. vt tradunt *Sigebertus* & *Massæus* chronologi.

Felicia hæc initia ac progressus postea promouit s. *Vindicianus* Episcopus, s. *Auberti* successor: qui ad expiandam cædem, s. *Leodegario* Augustodunensi Episcopo ab Ebroino maiore palatij Regis Theoderici in agro Atrebatensi illatam, procurauit; vt dictus

s. Vindicianus
Episcopus
Cambracensis.

Rex

Rex Theodericus monasterium Vedastinum liberalissimè dotaret. Sed & ipse Vindicianus iurisdictionem Pontificiam remisit, voluitque monasterium immediatè à sede Apostolica dependere. Res breuiter antiquis hisce versibus expressa est in dicti Theoderici Francorum Regis epithaphio, quod hodieque in Vedastino monasterio visitur ac legitur.

*Rex Theodericus ditans vt verus amicus
Nos ope multimodâ, iacet hîc cum cõiuge Doda,
Regis largamans & presul Vindicianus
Nobis Regale dant, & ius Pontificale.
In decies nono, cum quinquages duodeno
Anno, defunctum sciat hunc qui quattuor addat.
Qui legis, hac hora Dominum pro Regibus ora,
Muneribus quorum stat vit a Dei famulorum.*

Hos progressus ac successus Vedastinum habuit cœnobium, fuitque initio anachoretica, vt dixit, s. Vedasti cellula, piorum deinde secessus, ac monasterium s. Auberti studio excitatum, & regia Theoderici liberalitate, demum mirificè auctum. Ac primùm quidem per annos multos, à paucis monachis sub Priore agentibus locus incolebatur, sed temporibus Vindiciani Episcopi, & duodecimo anno Theoderici Regis, creatus est primus Abbas *Hatta* vir in primis religiosus ac prudens, qui post annum decimum quintum regiminis, præfecturâ monasterij sancti Pe-

Hatta primus Abbas Vedastinus.

tri ad

tri ad muros vrbis Gandensis auctus est.

Ad tam sanctas origines dicti monasterij *Nobiliaci.* accessit fama miraculorum s. Vedasti: vnde natum ipsi nomen *Nobiliaci*. Additum & nomen *Castri*, siue ob ædes, quas in eo Theodericus aliique Reges ac Principes habuerunt, siue ob munitiones ac propugnacula quibus cœnobium olim cœptum fuit, aduersus Hunnorum, Danorum, Normannorum & aliorum barbarorum incursiones.

Præpositura à Vedastina Abbatia dependentes.

A Vedastina Abbatia dependent octo *Angicurtiensis.* Præposituræ, quæ per monachos illius loci administrantur. Prima est *Angicurtiensis* siue *Agilcurij*, sita in diœcesi siluaneçesi septimo plus minus lapide à Lutetia Parisiorû, quæ Vedastinis accessit beneficio Glotildis viduæ Regis Clodouæi.

secunda est *Maniliensis*, altero à Perona lapide sita. & altero à rapolmis intra terminos regni Franciæ, vt & Angicurtiensis.

Tertia *Salliensis* siue de salliaco dicitur, in confinibus Artesiæ & Flandriæ.

Quarta est s. *Michælis*, in suburbio vrbis Atrebatensis Henrico primo Abbate Vedastino excitata.

Quinta est s. *Petri de Gorrea*, quæ distat vno lapide à bethunia Artesiæ opido.

sexta